اَلدَّرْسُ الْأَوَّلُ
درس اول

مَواعِظُ قَيِّمَةٌ

يُحِبُّ الْآباءُ وَالْأُمَّهاتُ رُؤيَةَ أَولادِهِم
دوست دارند پدران و مادران دیدن بچه‌هایشان را
في أَحسَنِ حالٍ، وَلِذٰلِكَ يُرشِدونَهُم دائِماً
در بهترین حالت، و به‌همین خاطر راهنمایی می‌کنند آنها را همیشه
إِلَى الصِّفاتِ الطَّيِّبَةِ وَ الْأَعمالِ الصّالِحَةِ،
به صفات نیک و کارهای شایسته،
كَالْأَخلاقِ الْحَسَنَةِ، وَ تَعَلُّمِ الْعُلومِ
مانند اخلاق نیکو، و یادگیری علوم
وَ الْمَهاراتِ وَ الْفُنونِ النّافِعَةِ، وَ الِابْتِعادِ
و مهارت‌ها و هنرهای سودمند، و دوری
عَنِ الْأَراذِلِ وَ التَّقَرُّبِ إِلَى الْأَفاضِلِ، وَ الِاهْتِمامِ بِالرِّياضَةِ، وَ مُطالَعَةِ الْكُتُبِ، وَ احْتِرامِ
از فرومایگان و نزدیکی به شایستگان، و توجه به ورزش، و مطالعهٔ کتاب‌ها، و احترام به
الْقانونِ، وَ الِاقْتِصادِ فِي اسْتِهلاكِ الْماءِ وَالْكَهرَباءِ، وَ حُسْنِ التَّغذِيَةِ، وَ غَيرِ ذٰلِكَ مِنَ
قانون، و صرفه‌جویی در مصرف آب و برق، و تغذیهٔ خوب، و غیر آن از
الصِّفاتِ وَ الْأَعْمالِ ... .
صفات و کارها ... .

وَ فِي الْقُرآنِ الْكَريمِ نَرىٰ «لُقمانَ الْحَكيمَ» يُقَدِّمُ لِابْنِهِ مَواعِظَ قَيِّمَةً، وَ هٰذا
و در قرآن کریم می‌بینیم «لقمان حکیم» را که تقدیم می‌کند به پسرش پندهای ارزشمندی را، و این
نَموذَجٌ تَربَوِيٌّ لِيَهتَدِيَ بِهِ كُلُّ الشَّبابِ. فَقَدْ جاءَ فِي الْقُرآنِ الْكَريمِ:
یک نمونه تربیتی است تا راهنمایی شوند به وسیلهٔ آن همهٔ جوانان. پس آمده است در قرآن کریم:

﴿يا بُنَيَّ أَقِمِ الصَّلاةَ وَ أْمُرْ بِالْمَعروفِ وَ انْهَ عَنِ الْمُنكَرِ وَ اصْبِرْ عَلىٰ ما
ای پسرکم به پا دار نماز را و امر کن به معروف و نهی کن از منکر و صبر کن بر آنچه
أَصابَكَ إِنَّ ذٰلِكَ مِنْ عَزمِ الْأُمورِ * وَ لا تُصَعِّرْ خَدَّكَ لِلنّاسِ وَ لا تَمشِ
به تو رسیده است زیرا آن از کارهای مهم است و بر مگردان با تکبر رویت را از مردم و راه مرو
فِي الْأَرضِ مَرَحاً إِنَّ اللّٰهَ لا يُحِبُّ كُلَّ مُختالٍ فَخورٍ * وَ اقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَ
در زمین با خرد پسندی همانا خداوند دوست ندارد هر خودپسند فخرفروش را و میانه‌روی کن در راه رفتنت و
اغْضُضْ مِنْ صَوتِكَ إِنَّ أَنكَرَ الْأَصواتِ لَصَوتُ الْحَميرِ﴾ لُقمان : ۱۹ـ ۱۷
صدایت را پایین بیاور همانا زشت‌ترین صداها قطعاً صدای خرها است.